

معضل پارک هرندی، ویروسی که همه شهر را نا امن کرد

مسئولان شهری به جای ساماندهی و پاکسازی معتادان پرخطر محله هرندی با برخوردها و واکنش‌های تند، این قشر آسیب‌زا را در همه نواحی کلانشهر تهران پخش کردند. این معضل اجتماعی نه تنها حل نشد بلکه به شکل یک ویروس جدی تمام نقاط شهر را مورد هدف ناامنی قرار داد.

به گزارش ایسکانیوز و به نقل از آستان یک آسیب‌شناس اجتماعی در خصوص مبارزه با مواد مخدر گفت: یکی از روش‌های مبارزه با مواد مخدر، علنی‌سازی به منظور کنترل و نظارت مستقیم در مصرف‌کنندگان است.

دکتر جعفر بای گفت: امروزه متأسفانه در برخی کشورها به خاطر پنهان کردن و پوشیده ساختن پدیده مصرف مواد مخدر شرایطی فراهم ساخته‌اند که باعث شده میزان مصرف و تعداد معتادان به درستی مشخص نباشد و آمار دقیقی در دست مسئولان قرار نگیرد.

این آسیب‌شناس اجتماعی در ادامه با اشاره به این مطلب که هر نهادی آمار معتادان را متفاوت از نهاد دیگری اعلام می‌کند، افزود: به همین دلیل است که میزان مصرف مواد مخدر را رقم‌های متفاوتی اعلام می‌کنند. در حالیکه برای مبارزه با این پدیده باید آمار دقیق و روشنی در دست باشد.

این جامعه‌شناس و پژوهشگر مسائل اجتماعی افزود: چنانچه آمار دقیقی از مصرف‌کنندگان در دست باشد، به درستی می‌توان آمار و میزان مصرف مواد را در اختیار داشت و معین کرد. امروزه اینکه اعتیاد یک بیماری است نه یک اقدام مجرمانه. برخی جوامع شرایطی را فراهم کردند که افراد مبتلا به این بیماری به روشنی و شفاف در مکان‌هایی معین و تحت نظارت سازمان مورد هدف، مواد مخدر را تهیه و در مکانی مشخص به مصرف پردازند.

این پژوهشگر با اشاره به اینکه این مسئله باعث می‌شود تا به دقت و به درستی آمار مصرف‌کنندگان را با مختصات و ویژگی‌هایشان بدانند، ادامه داد: بدیهی است در این شرایط می‌توان با این پدیده شوم برنامه‌ریزی اصولی را اتخاذ کنیم.

او با بیان این موضوع که چندی پیش، پیشنهادی از سوی شهرداری تهران ارائه شد برای نظارت بر اعمال معتادان، گفت: مدتی قبل پیشنهادی به شهرداری تهران ارائه شد که پارک یا بوستانی را برای این افراد مهیا کنند تا مصرف‌کنندگان بتوانند در استعمال مواد مخدر در این مکان آزاد باشند. با توجه به پدیده اتفاق افتاده در پارک هرندی و پراکنده‌سازی معتادان، پاکسازی به درستی اتفاق نیفتاد بلکه معتادان تجمع یافته در یک مکان در تمام شهر و برخی نقاط دیگر پراکنده شدند و منجر به متلاشی شدن مکان مصرف مواد معتادان شد.

دکتر بای افزود: پارک هرندی در اصل پاتوق و مکان اصلی برای استعمال مواد مخدر معتادان به شمار می‌رفت و شهرداری وظیفه دارد به جای پراکنده‌سازی معتادان این منطقه در نواحی مختلف شهر پارک یا بوستانی را مهیا کند تا کلانشهر تهران دچار آسیب کمتری شود. از این رو با فراهم‌سازی چنین پارکی استعمال مواد مخدر برای این گروه از بیماران اجتماعی باید تحت نظارت و کنترل مستقیم مسئولان و کارشناسان مربوطه باشد.

به گفته این آسیب‌شناس اجتماعی، در واقع پراکنده‌سازی معتادان پارک هرندی آسیب را به تمام مناطق شهر گسترش داد و این گونه برخورد شهرداری باعث افزایش معضلات اجتماعی برای همه شهروندان می‌شود.

او با اشاره به راهکار اصولی در این زمینه افزود: جمع‌آوری معتادان رها شده در شهر در بوستان یا پارک مخصوص باعث می‌شود در سال‌های آتی اطلاعات معینی در حوزه مواد مخدر داشته باشیم. در برخی کشورهای اروپایی برای کنترل معتادان داروخانه‌های خاصی وجود دارد که معتادان مواد مصرفی‌شان را از این داروخانه‌های تحت کنترل تهیه می‌کنند و میزان مصرف و آمار معتادان این کشورها شفاف و معین است.

بای با اشاره به اینکه وقتی اطلاعات دقیق و روشن نباشد نمی‌توان برنامه علمی و منطقی طراحی کرد گفت: هدف اصلی درمان و کنترل و نظارت برای برنامه‌ریزی‌های ویژه است. از این رو به جای پراکنده‌سازی معتادان باید به فکر راه‌حلی‌هایی چون پاکسازی بود. زیرا مبارزه با معلول مشکلات را پراکنده‌تر می‌کند و کنترل واقعی از دست می‌رود.

این جامعه‌شناس و تحلیلگر مسائل اجتماعی در پایان گفت: پراکنده‌سازی معتادان پارک هرندی نه تنها مشکلات اجتماعی را حل نکرد بلکه تبعات منفی زیادی را به جامعه و همه شهروندان رساند. زیرا قشری که آلوده به مواد مخدر هستند تولید مسئله اجتماعی می‌کنند و باید مکانی وجود داشته باشد تا در همان مکان به درمان آنها پرداخته شود تا امنیت عموم مردم با خطر مواجه نشود.